

شهيد حسين سعادت نيا

ازتباير علی
سمايه جامع سرداران و دوازدهم استان بوشهر

نام پدر	محمود
تاریخ تولد	۱۳۱۳/۶/۵
محل تولد	بوشهر - دالکی
تاریخ شهادت	۱۳۶۱/۱/۷
محل شهادت	دشت عباس
مسئولیت	
نوع عضویت	
شغل	
تحصیلات	
مدفن	دالکی

زندگینامه

زندگینامه شهید

و لا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل اللہ امواتاً بل احیاء عند ربهم یرزقون.

شهید حسین سعادت نیا فرزند محمود در ۵ شهریور سال ۱۳۱۳ هـ ش در خانواده ای فقیر و مذهبی و متدین در روستای دالکی دیده به جهان گشود. در همان دوران کودکی به دلیل اینکه پدرش استطاعت مالی نداشت دوش به دوش پدرش با مزدی ناچیز شروع به کار و فعالیت نمود. فقر و تنگ دستی باعث شد که وی نتواند حتی یک روز را در مدرسه یا مکتب خانه بگذراند. اما چون از همان دوران کودکی علاقه فراوانی به خواندن و نوشتن داشت همین علاقه باعث شد که بتواند خواندن را خوب یاد بگیرد و نوشتن را نیز تا اندزه ای بیاموزد. علاقه بیش از حد ایشان به اسلام و اهل بیت عصمت و طهارت (ع) باعث آن شد که اغلب اوقات فراغت خود را به مطالعه رساله و کتب مذهبی و حضور و شرکت فعال در مجالس روضه خوانی و مجالست با روحانیون بگذراند. مسائل زیادی را از رساله احکام فرا گرفت.

از سال ۱۳۴۲ در جریان انقلاب و قیام امام امت در ردیف محدود افرادی بود که رساله امام داشت و در آن دوران خفقان رساله امام را در دست می گردانید. در جریان پیروزی انقلاب جز افراد خاصی بود که با روحانیون اعزامی از قم در تماس بود و در برپایی مجالس و راهپیمایی ها نقش بسیار مؤثری داشت. پیش قدمی او در امر خیر و طرفداری از روحانیون مبارز و اصیل مخصوصاً شهید مظلوم دکتر بهشتی از جمله رفتار بارز ایشان بود. در این مدت بعد از پیروزی انقلاب در حد توانایی در تحکیم مبانی جمهوری اسلامی سعی وافر داشت و در اولین جرقه جنگ تحمیلی عراق علیه ایران همراه با سایر رزمندگان به خونین شهر عزیمت کردند و دلاورانه از میهن اسلامی دفاع نمودند. پس از مدتی جهت سرگشی به منزل آمد ولی آرام نداشت. هر چند که تعداد عائله اش زیاد بود و احتیاج به نان آور داشتند اما آرزوی حضور در جبهه او را مجدداً به اهواز کشانید. پس از انجام مأموریت به منزل برگشت و به کار مشغول شد. اما مجدداً در اسفند ماه ۱۳۶۰ همراه با سایر رزمندگان به اهواز عزیمت نمود و از آن جا به شوش اعزام شد. و سرانجام در عملیات فتح المبین در حالی که مردانه به مقابله با بعثیون کافر پرداخته بود، در تاریخ ۱۳۶۱/۱/۷ در دشت عباس به لقاءالله پیوست و به آرزوی همیشگی خود نائل آمد.

وصیت نامه

بسم الله الرحمن الرحيم

۱- از برادران خود خواهشمندم حتی الامکان فرزندان ذکور و اناثم را به عقاید و آداب اسلامی هم از نماز و روزه و ... که اکثر آن ها در توضیح المسائل آمده است آگاهی دهند و موظف بدارند.

۲- از اولاد خود می خواهم که تا می توانند کارهای امروز را به فردا نیندازند و همیشه کار آخرت را بر عمل های دنیا ترجیح داده و مطابق دستور باری تعالی رفتار کنند. و همچنین تا می توانند نسبت به امر به معروف و نهی از منکر کوتاهی نکنند ولی در مرحله امر به معروف و نهی از منکر تعصب قومی مانع از آن نباشد که این امر برای رضای خدا و هدایت باشد. صله رحم را رعایت کنند. هر چه دارید در راه این انقلاب که جمهوری اسلامی است بدهید حتی از جان خودتان هم مضایقه نورزید و در این زمان هر کدام که قدرت بدنی دارید نگویید که کار دیگری دارم زیرا از این کار کار بالاتری نیست و جهاد در راه خدا از همه عمل ها شریف تر و مقدس تر است. چرا که انسان مرگش حتمی است. پس باید مرگ شرافتمندانه را برای خود انتخاب کند و آن هم شهادت در راه الله است.

۳- از بسیج هم خواهش دارم بچه هایی را که در بسیج شرکت می کنند نه تنها آن ها را آموزش جنگی دهند بلکه اول آن ها را وادار به خواندن رساله مجتهد وقت کنند تا خودشان آگاهی به آئین اسلام پیدا کنند. و بدانند دین چیست و بسیج برای این است که مردم را به اسلام دعوت کند.

۴- تنها پیامم به ملت عزیز و ملت مسلمان ایران این است که همیشه تا می توانید از روحانیت اصیل پیروی کنید زیرا اگر حقیقتی هست پیش همین روحانی ها است. و تنها روحانی می داند که دستور قرآن چیست و هر زمانی که دیدید بر علیه روحانیون تبلیغ می کنند بدانید که از آن روحانی می ترسند فقط تنها روحانی را می شناسد کما این که دیدیم درباره بهشتی ها چه گفته اند. امیدوارم با این تجربه دیگر گول مغرضین را نخوریم و نیز از شما می خواهم که همیشه از پشتیبانی خود نسبت به ولایت فقیه و رهبر انقلاب اسلامی مضایقه نورزید هم از مال، هم از جان و هم از کسان خود، زیرا از این طریق می شود که مورد عنایت و توجه خداوند یکتا باشیم.

سازمان جامع اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران